

gere at bygge just paa Universitetsstudiet og Eksamensvæsenet. Derimod er det jo vel kendt, at Venstre paa dette Punkt tidligere i høj Grad har ønsket en folkelig Udvikling, som ikke absolut bandt mange vigtige Embedsstillinger til et saadant Studium og til en saadan Eksamensprøve. Hvad der har været Grunden til, at man ikke har villet fastholde en saaledes tidligere ofte tilkendegiven Opfattelse, kan jeg jo ikke vide; men jeg tør haabe, at dette høje Ting vil underkaste Lovforslaget en saglig Drøftelse, og at der i dette høje Ting vil findes Talsmænd, ogsaa indenfor de to Partier, som i Folketinget ikke gav Lovforslaget deres Støtte, for en Overvejelse af, om det ikke er naturligt i det Øjeblik, da vi alle erkender Nødvendigheden af for to fremtidige kongerigske Amter, Tønder og Aabenraa Amt, at hæve Eksamensbetingelsen, da at ophæve den for Kongeriget i det hele taget og gøre Afgørelsen af, om det juridiske Studium skal følge med Amtmandsembedet eller ikke, til Genstand for Overvejelse i hvert enkelt Tilfælde, for at den i hvert enkelt Tilfælde mest kvalificerede, uanset Eksamen, kan blive udnævnt.

Ole Hansen: Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale, at det foreliggende Lovforslag gøres til Genstand for en meget grundig og omhyggelig Overvejelse. Vi staar her overfor Behandlingen af et Lovforslag, som ingen har haft Bud efter. Amsraadene har ikke haft Bud efter Forslaget, Byraadene og Sogneraadene heller ikke. Alle de mange Foreninger, vi har omkring i Landet, der repræsenterer de forskellige Erhverv, har heller ikke haft Bud efter dette Forslag, og Rigsdagen har, saa vidt mig bekendt, heller ikke kaldt paa det. Der er ikke i dette Ting rettet Henvendelse til Ministeren derom, og saa vidt mig bekendt har der heller ikke i Folketinget fundet nogen Forhandling Sted, som kunde tyde paa, at der var Stemning for at gaa den Vej, Forslaget viser. Jeg mener altsaa at kunne fastslaa, at der er ingen, som har haft Bud efter Lovforslaget, og dette betragter jeg som et Bevis for, at der ingen nævneværdig Utilfredshed er i Befolkningen med den Maade, hvorpaa Amtmandsembederne besættes, og med

de Krav, der stilles til dem, der skal bestride disse Embeder. Hvis jeg har forstået den højtærede Minister rigtigt, er han ogsaa af den Opfattelse, at Amtmændene omkring i Landet udfylder deres Pladser paa en særdeles tilfredsstillende Maade. Men naar Ministeren ser saaledes paa Sagen, og naar Befolkningen gennemgaaende er tilfreds med den nuværende Ordning, bør man efter min Opfattelse vise den allerstørste Forsigtighed med at foretage Forandringer, hvis Følger dog ikke er saa helt lette at overse. Det forekommer mig altsaa, at naar der gennem en eller anden Institution udføres et godt Arbejde, et Arbejde, som Befolkningen føler sig tilfreds med, bør man ikke pille ved en saadan Institution paa en Maade, som kan medføre Ulemper og Forstyrrelser.

Nu fremhævede den højtærede Minister, at det vilde være nødvendigt at træffe nogle nye Bestemmelser vedrørende Forholdene i Sønderjylland, Bestemmelser, som ikke var i Overensstemmelse med de Regler, der følges ved Besættelsen af Amtmandsembeder her i Landet, og det har vi fra vor Side selvfølgelig ikke noget at indvende imod. Vi erkender, at Forholdene dernede vil nødvendiggøre, at der træffes særlige Bestemmelser i alt Fald i en Overgangstid. Det skal vi altsaa særdeles gerne medvirke til. Men naar den højtærede Minister gentagne Gange henviste til Forholdene i Norge og fremhævede disse Forhold som Bevis for, at det vilde være rigtigt og forsvarligt, at vi her i Landet gik til at indføre lignende Bestemmelser med Hensyn til Besættelsen af Amtmandsembeder, vil jeg dog gøre opmærksom paa, at det kun er i meget ringe Udstrækning, man i Norge har benyttet sig af Retten til at udnævne Ikke-Jurister til Amtmænd. Den højtærede Minister gjorde, hvis jeg hørte rigtigt, selv opmærksom paa, at man i disse mange Aar kun havde benyttet sig af denne Ret til at udnævne Ikke-Jurister i 7 à 8 Tilfælde. Dette synes paa det allerklarreste at vise, at man ogsaa i Norge finder det mest naturligt og rigtigt at udnævne juridisk uddannede Amtmænd; ellers vilde man jo have forladt dette i langt større Udstrækning, end man har gjort. De fleste